

Aký bude nový školský rok v materskej škole?

Opäť si posadali lastovičky na drôty, čo je signál, že sa začal nový školský rok. V minulom školskom roku sme sa v materskej škole rozlúčili s dvomi pani učiteľkami a v septembri sme spolu s novými deťmi privítali aj dve nové kvalifikované pani učiteľky. A čo nás čaká a čo by sme chceli zmeniť a vylepšiť?

Počas júna sme spolu s rodičmi obnovili nátery na preliezkach na školskom dvore a doplnili dopadové plochy ku závesným hojdačkám a štvorhrannej veži. V tomto školskom roku by sme chceli doplniť dopadové plochy ku ďalším preliezkam.

V júli sa uskutočnila rekonštrukcia priestoru pri kuchyni, ktorý pôvodne slúžil ako miestnosť na čistenie zeleniny. Vzhľadom k tomu, že kuchyňa slúži len ako výdajňa stravy, túto miestnosť využíva pani školníčka na čistenie a odkladanie čistiacich prostriedkov. V miestnosti sa vymeni-

li nové obkladačky, dlažba, umývací drez, batéria, strop sa vyrovnal sadrokartónom, vymaľovali sa steny, vymenilo sa osvetlenie a priestor sa tak po 44-rokoch zmenil na nepoznanie.

Pri poslednom maľovaní interiérových priestorov bola vynechaná trieda motýlikov, keďže v tom čase bola mimo prevádzky. Steny v tejto triede však zúfalo pýtajú nový náter a omietka v niektorých miestach drží silou vôle. Takže v tomto školskom roku sa určite dočká nových farieb. V spálni tejto triedy by sme chceli vymeniť aj nový koberec, ktorý je už značne opotrebovaný.

Nielen dospelí, ale aj deti sledujú nové trendy a neuspokojia ich staré a „okukané“ hračky, preto chceme „kráčať s dobou“ a priebežne do tried dopĺňať nové didaktické pomôcky a hračky. Aj odbornej literatúry a kníh pre deti sa nám za posled-

né roky nazbieralo neúrekom a staré skrine sa prehýbajú pod ich váhou. Chceli by sme zakúpiť nové police na knihy a sústrediť ich tak na jedno miesto, aby boli „po ruke“ pani učiteľkám.

Pri návšteve našej materskej školy viacerých návštevníkov očarila jej farebnosť a nové zariadenie. O vstupe do hospodárskeho pavilónu to povedať nemôžeme, i keď jeho niektoré priestory sa už značne obnovili. Našou víziou je pokračovať v budúcnosti v ďalšej rekonštrukcii aj týchto priestorov.

Mojim želaním v tomto školskom roku je, aby materská škola naďalej „rozkvitala“, aby sa deti aj pani učiteľky cítili v materskej škole ako doma, aby sa zlepšila spolupráca rodičov s materskou školou a aby každý deň v materskej škole bol dôvodom na úsmev na tvári.

Janka Šišková

Škola volá...

Leto nám končí, prázdniny sú za nami. Dažde po horúcom lete ohlasujú jesen a s ňou začal aj nový školský rok. A aj tento bude plný zmien, očakávaní a nových zážitkov. Pre prváčikov je to azda najväčšia zmena. Dúfam, že sa všetci tešili na prvý deň v škole, na nových kamarátov, pani učiteľku. Tí starší prebrali zážitky z dovolení, prázdnin a na školský režim prepli až o pár dní. ☺ Aj ja som sa vždy tešil na prvý deň, no ako pribúdali týždne v školskej lavici, elán do učenia postupne odchádzal. Pani učiteľky do nás vstúpili vedomosťami, ktoré sme vtedy nevedeli ešte dobre oceniť, no dnes sme im za ne vďační. Prajem novej pani riaditeľke, čiastočne obmenenému kolektívu učiteľov veľa síl, pevné nervy a šikovných žiakov. Žiakom dobré známky, veľa zážitkov a úspechov celý školský rok.

A.K.

SPOMIENKY NA ZÁKLADNÚ ŠKOLU

Základná škola v Sološnici má dlhú históriu. Začiatky sa trdajú už z roku 1600, kedy školu v Sološnici zriadila vtedajšia evanjelická farnosť, ale prvá písomná zmienka o škole je z roku 1782. Zmenilo sa nielen umiestnenie miesta školy, množstvo riaditeľov, učiteľov i žiakov. Celé generácie Sološničanov ďakujú škole za možnosť prvých krokov na ceste k vzdelaniu a do života.

Jedna z veľkých zmien na škole nastala 16. augusta 2018, kedy bola starostkou obce Sološnica vymenovaná do funkcie riaditeľky Základnej školy Sološnica Mgr. Monika Oravcová na funkčné obdobie od 1. septembra 2018 do 31. augusta 2023. Pre mnohých známa, pre mnohých neznáma. Týmto rozhovorom by sme Vám ju chceli priblížiť ako človeka a novú riaditeľku, jej predstavy a plány do budúcnosti s našou školou.

Mohli by ste na úvod povedať našim čitateľom pár slov o sebe, o rodine, kde ste študovali a kde ste začínali ako učiteľka?

Do Sološnice sme sa presťahovali pred štyrmi rokmi. Som vydatá, máme dve deti, ktoré navštevujú Základnú školu v Sološnici. Najprv som študovala na gymnázium sv. Františka Assiského v Malackách. Potom som navštevovala Prírodovedeckú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave, kde som v roku 2007 skončila odbor učiteľstvo, matematika a chémia. Po štúdiu som nastúpila učiť na gymnázium sv. Františka Assiského, neskôr sa škola spojila so základnou školou. Od roku 2015 pracujem v Základnej škole v Sološnici.

Pred nástupom do ZŠ Sološnica ste pracovali na gymnázium v Malackách. V čom bola výučba na gymnázium iná ako na ZŠ?

Práca na gymnázium a základnej škole je úplne odlišná. Na gymnázium je to predovšetkým o vedomostiach, študenti vedia čo chcú, učiteľ si ich dokáže získať pútavými vedomosťami a nadšením pre daný predmet. Základná škola je predovšetkým o výchove, žiaci hľadajú seba, svoj hodnotový systém, motiváciu. Je to krásna ale náročnejšia práca. Učiteľia spolu s rodičmi modelujú osobnosť dieťaťa.

Čo bude pre Vás znamenať zmena z učiteľky na riaditeľku?

Bude to znamenať pre mňa predovšetkým veľa zodpovednosti a práce. Škola je zložitá a stále meniaci sa systém. Dnešné školstvo, metódy a formy vyučovania sa musia zákonite meniť, pripraviť žiaka na to, aby bol schopný adaptovať sa na meniaci sa vedecko – technický pokrok. Je potrebné riešiť hlavne rozpor medzi množstvom nových poznatkov v jednotlivých vedných odboroch a edukačnými možnosťami školy. Učiteľia preto musia disponovať širokým spektrom nových a inovovaných prístupov k vyučovaniu a učeniu, takých, ktoré využívajú nové komunikačné a informačné technológie.

Mgr. Ivan Kordík viedol ZŠ Sološnica 23 rokov a dostal ju do určitej vývojovej fázy. Kde by ste chceli ZŠ za ďalších 5 rokov vidieť vy?

Najprv by som chcela poďakovať Mgr. Ivanovi Kordíkovi za všetku odvedenú prácu počas celého obdobia. Každé obdobie je náročné a vyžaduje si iné potreby. Je to 23 rokov tvrdej práce s rôznymi problémami, preto mu za to patrí veľká vďaka. Dnešnou filozofiou rozvoja výchovy a vzdelávania je, aby si žiak zo školy odniesol aj trvalejšie hodnoty ako sú vedomosti. Trvalejšími hodnotami je poznanie seba, motivácia, záujmy, hodnotový systém, schopnosti a zručnosti. Preto moja vízia je:

Vytvorme školu ako skutočnú výchovno-vzdelávaciu inštitúciu poznania seba a sveta pre kultúrnu spoločnosť.

Koncepcia výchovy a vzdelávania žiakov v našej škole vychádza z požiadaviek, ktoré vytvárajú potrebu obsahovej a formálnej zmeny výchovno-vzdelávacej činnosti. Pre školu z toho vyplýva potreba inovácie tradičného odovzdávania vedomostí a osvojenie si metód spracovania a aplikácie informácií.

Trošku si skúste zaspomínať. Prvú triedu máte už za sebou. Pamätáte si na svoju prvú pani učiteľku, na prvú školskú tašku... na vaše prvé školské roky ako žiaka?

Spomínam si na to nadšenie a veľké očakávania od prvých dní v škole a od pani učiteľky. Svoju prvú školskú tašku si veľmi dobre pamätám, bola veľká, sama som si ju vybrala v obchode. Síce vtedy nebol taký výber ako dnes a čo ma najviac tešilo, nikto v triede nemal takú istú ako ja.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa elánu a dobrých zrealizovaných nápadov ☺

AKO SI SPOMÍNATE NA 1. TRIEDU?

Do 1. triedy som nastúpila v roku 1943. Maminka ma obliekala do krásnych volánových šiat s vapérovou fteruškou (zásterou) ☺ a mašla vo vlasoch nesmela chýbať. Pani učiteľka Koreničová, na ktorú si pamätám už len zriedka, bola veľmi milá na každého prvčáka, nás učila písanie, čítanie a počty (matematika). Kniha písanky, asi sme teda mali len jednu, sme nosili v lanovom vrecúšku, ktoré nám starenka ušili, neskôr boli také papierové alebo len tak v rukách. Raz, keď sme išli na výlet na Plavecký hrad, mi maminka zbalili makovo-lekvárové slíže. Odvtedy sa mi deti posmievali, že mám makové zuby. Ľudová škola, tak sa vtedy škola nazývala, sa nachádzala v súčasnej predajni Novex-Bluskovci. Na čo si ale veľmi dobre pamätám, sú tresty - kľacanie na polienku a bitka palicou po rukách. Nie že by som stále dostávala tresty, ale na určité veci sa nezabúda. ☺

Mária Poláková

Keďže pochádzam z učiteľskej rodiny, bola som v škole v podstate od narodenia. Ešte ako malá škôlkarka som maminke pomáhala so zošíťmi, pomôckami, či výzdobou triedy, často som s ňou chodila aj na školské výlety, z ktorých mám krásne spomienky. Pamätám si prvý deň v škole, pretože na laviciach nás čakali učebnice, farbičky a krásne ružové atramentové pero s obrázkom motýlika - doteraz ho mám pred očami. Na prvom stupni sme mali milé pani učiteľky, ale veru sme sem tam dostali aj paličkou po prstoch, čo bolo v tej dobe úplne bežné a nikto sa nad tým nepozastavoval a doma sme dostali ďalšiu výchovnú. Ako učiteľské dieťa som to ale nemala často jednoduché, takže som si musela dlhšie hľadať kamarátov. Na 2. stupni to už bolo fajn, kopec smiechu a zábavy, perfektná partia, rada na tie časy spomínam. No a teraz som v škole stále, za čo vďačím aj mojej skvelej maminke, ktorá bola a je mojim vzorom. Práve kvôli nej som si vybrala toto povolanie.

Natália Seličová

Do škôlky som nechodil, takže pani učiteľka Šírová bola naozaj moja prvá učiteľka. Dnes sa mi zdá, že sme boli v porovnaní s dnešnými prvákmi poslušnejší a menej „premdreli“ z televízie a dnes hlavne z internetu a teda nemala s nami toľko práce udržať nás na uzde. Pamätám si, že bola veľmi zapálená pre svoju prácu a snažila sa všetkým bez rozdielu vstúpiť do základov učiva a výchovy s materskou láskou, akoby sme boli všetci žiaci jej deti. Do „prvej“ sme chodili na miesto, kde dnes sídli firma, ktorá realizuje pokrývačské práce. Prvá budova od cesty bola jedáleň a smerom do dvora bolo niekoľko tried. Na všetkých učiteľov som mal šťastie, resp. každý sa snažil naučiť nás čo najviac a záležalo len na nás, koľko si z toho uložíme do hláv a ešte sa aj posnažíme niečo sa naučiť pri domácich úlohách. Býval som vtedy pri ihrisku, tak to bolo pre mňa „ťažké“... Spomínam si, že minimálne v jednom roku sa popri našej základnej škole organizovali veľké atletické preteky, ktoré boli možno aj vďaka perfektnému výkonu Ferina Barteka (Borinu) v skoku do výšky a aj vďaka dobrej organizácii prezentovanej v televízii. Športových podujatí bolo v tej dobe veľa. Ja som chodieval reprezentovať školu hlavne v behu. Nedá mi nespomenúť hádzanu, ktorá bola v tej dobe v Sološnici na vysokej úrovni a dievčence hrávali 1. dorasteneckú ligu. Veľký zápal pre hádzanu mal pán učiteľ Petko, ktorý bol aj tréner. Vrátil som sa tam pri dvoch stretávkach, kde som opäť stretol spolužiakov a triednu učiteľku Gregorovú (Kordíkovú). Bohužiaľ, tie stretávky boli už pomerne dávno. Privítal by som, ak niekto zo spolužiakov číta tieto riadky a mal by čas na zorganizovanie ďalšej, bolo by to super.

Ľudovít Sojka

POĎAKOVANIE

V pondelok 3. septembra 2018 sa otvorili brány školy, aby sa začal nový školský rok 2018/2019. slávnostného otvorenia sa zúčastnili žiaci, najmenší aj s rodičmi, pedagogickí aj nepedagogickí zamestnanci školy.

Po 43 rokoch som na slávnostnom otvorení školského roku chýbal. V piatok 31. augusta 2018 som ukončil v škole pracovný pomer a odišiel do dôchodku. V Základnej škole Sološnica som pôsobil od 25.8.1975. Najprv 17 rokov ako učiteľ najmä slovenského jazyka a

literatúry a hlavne výtvarnej výchovy. Od roku 1992 som pracoval v škole tri roky ako zástupca riaditeľa. Od februára 1993 sme začali vyučovať v zrekonštruovanej budove školy a v prístavbe. Pod jednou strechou sme mali zrazu všetko, všetky učebne, pracovne a jedáleň. Už sme nemuseli učiť v rôznych priestoroch po dedine, zrušili sme aj smennosť. Dokončovali sme a zariaďovali priestory školy, ale aj jej areál.

V roku 1995 som nastúpil po výberovom konaní na miesto riaditeľa školy. Postupne sme plynifikovali školu, vymenili sme asi polovicu okien za plastové, vybudovali sme športový areál, exteriérovú učebňu, začali sme využívať solárne kolektory, vybudovali sme tri

učebné výpočtovej techniky, v polovici tried máme inštalované interaktívne tabule, vo všetkých triedach je vymenené lynoleum za liate polyuretánové podlahy, podobne aj stredné schodište v prístavbe školy, všetci žiaci sedia v jednomiestnych laviciach, vytvorili sme skrinkové šatne, zrekonštruovali sme kotolňu a naposledy telocvičňu a telocvičný trakt. Splynifikovali sme aj školskú jedáleň a zakúpili nové zariadenie. Po úspechoch našich dievčat v hádzanej a úspechoch v ľahkej atletike sme založili tradíciu bežeckých pretekov. Zapojili sme sa do viacerých projektov, mnohé sú dlhodobé. Úspešní sme boli aj v celoštátnych a medzinárodných projektoch. Podobne naši žiaci dosiahli vynikajúce výsledky vo vedomostných i talentových súťažiach nielen v okrese a kraji, ale i na Slovensku či v medzinárodných kolách. Od r. 2005 sme zapojení do projektu International Education Society Ltd., London, kde nám pravidelne hodnotia úroveň školy a pravidelne úroveň štúpa. V súčasnosti sme dosiahli stupeň BB+, t. j. kvalitná inštitúcia na veľmi dobrej profesionálnej úrovni.

V minulom roku sme v spolupráci s Obcou Sološnica podali šesť projektov na modernizáciu školy a vyučovania. Všetkých šesť projektov bolo podporených a dostaneme na ne peniaze z eurofondov. Mali by sa vybudovať laboratória na vyučovanie cudzích jazykov, chémie, biológie, fyziky, nové dielne a školská knižnica. Verím, že všetko dobre dopadne a nové vedenie školy spolu s Obcou Sološnica dotiahne tieto projekty do úspešného konca.

Funkciu riaditeľa Základnej školy Sološnica som vykonával 23 rokov. Hoci mi funkčné obdobie končí na budúci rok v máji, rozhodol som sa k 31. augustu 2018 skončiť. Chcem sa všetkým tým, s ktorými som spolupracoval počas týchto rokov, poďakovať za pomoc a spoluprácu. Všetkým učiteľom, pedagogickým i nepedagogickým pracovníkom školy a nebolo ich málo, podobne rodičom a žiakom prajem veľa zdravia a šťastia, najmä žiakom, aby boli v živote úspešní.

Mgr. Ivan Kordík

PROJEKTY Z PARTICIPATÍVNEHO ROZPOČTU OBCE SOLOŠNICA

9. marca 2018 obec Sološnica zverejnila výzvu na predkladanie Malých občianskych projektov financovaných z participatívneho rozpočtu obce Sološnica v roku 2018. Čo to znamená? Skupina občanov alebo jednotlivci mali možnosť predložiť projekty, ktoré by chceli zrealizovať s cieľom skrášlenia a zlepšenia podmienok života v obci Sološnica. Vybrané projekty mohli získať až 500 €.

Bolo podaných niekoľko projektov a tieto boli schválené:

- Rekonštrukcia kaplnky Sv. Anny (500 €)
- Lavička v Cigánskej uličke (295 €)
- Pestujeme tradičné ovocie (348 €)
- Stolný tenis (500 €)
- Sadni si (388 €)

Všetky tieto projekty sú pripravené obyvateľmi obce, ktoré sami pripravili a aj realizujú v spolupráci s obcou Sološnica.

Spolu s manželom sme vypracovali projekty „Stolný tenis“ a „Sadni si“. Sú umiestnené na starej ceste na ulici smerom na benzínovú čerpaciu stanicu. Na našej ulici sa neustále stavajú nové domy a chýbal nám tu priestor na stretávanie sa občanov a tak sme sa rozhodli, že časť pozemku poskytneme na takéto aktivity. Ak pôjdete okolo kludne si posedzte a oddýchnite alebo si zahrajte ping-pong. V budúcnosti na tomto pozemku plánujeme vysadiť niekoľko ovocných stromov kvôli tieňu a aby ste si mohli odtrhnúť jablčko alebo iné ovocie a pochutiť si. Vďaka takýmto projektom môžeme zlepšiť prostredie okolo nás. Keďže stoly podporené projektami sú na súkromnom pozemku tak sme sa s obcou Sološnica zmluvne dohodli, že tento pozemok bude otvorený pre obyvateľov obce. Nabudúce sa kludne zastavte a oddýchnite si.

Júlia Jánošíková

Ďalším podporeným projektom bola Oprava kaplnky sv. Anny (žiadateľ p. Paceltová).

Kaplnka bola vo veľmi zlom technickom stave, steny zvonku aj zvnútra boli zamoknuté a opadané. Murárske, maliarske a stolárske práce boli vykonané naozaj veľmi odborne a kvalitne, čo je vidieť na prvý pohľad, keď ku kaplnke prídete. Pribudol tu aj nový strom, ktorý časom poskytne príjemný tieň. Celkové náklady na opravu boli vo výške 1 540 €, z obecného rozpočtu bol poskytnutý príspevok vo výške 500 €.

SOLOŠNICA MÁ SVOJ VLASTNÝ KULTÚRNY FESTIVAL!

25.8.2018 napriek nie úplne ideálnemu počasiu prebiehal pred kultúrnym domom a na sološnickom námestí nultý ročník rodinného kultúrneho Festivalu na 4 sudoch. Rozhodli sa ho zorganizovať sološnickí divadelníci z viacerých dôvodov. Jeden z nich je fakt, že o rok to bude presne 100 rokov, odkedy sa v Sološnici prvýkrát hralo divadlo. Preto sme si tento nultý ročník chceli vyskúšať, aby sme to budúci rok mohli osláviť vo veľkom štýle. Z tejto udalosti vyplýva aj názov nášho festivalu – naši predchodcovia, divadelníci, nemali pred 100 rokmi javisko, a tak si ho jednoducho spravili – položili dosku na 4 sudy a hrali. Citujem: „Nebáli sa ničoho, nepoznali žiadnych prekážok, robili si sami kulise, javisko bolo drevené, postavené na 4 sudoch, sami si šili kostýmy, podieľali sa na všetkých prácach, bez ohľadu na ťažké časy, v ktorých vtedy žili.“ (F. Foltýnek) Takto sme sa aspoň symbolicky, pomocou názvu nášho festivalu, chceli spojiť s našimi predchodcami – ochotníkmi.

Druhým dôvodom bola snaha doviesť do Sološnice aj iné typy umenia, keďže naše divadlo sa tu vždy teší veľkému záujmu zo strany hercov aj divákov. Cieľom bolo zabezpečiť našim návštevníkom deň plný fantázie a nevšedných zážitkov. A veríme, že sa nám to aj podarilo. Program bol vystavaný tak, aby si festivalový deň mohli užít všetky vekové kategórie. Festival sme okrem vytiahnutia vlajky na stožiar odštartovali divadielkom pre deti. Maťo Daniš im zahral príbeh o chlapcovi, ktorý hľadal vôňu čokolády. Interaktívne predstavenie, ktoré si užilo množstvo detí. Po skončení sa im Maťo venoval v kreatívnych dielničkách, kde viedol workshop tvorivého písania a ilustrovania. Po Maťovi sa už na námestí (keďže dážď utíchol) začala beseda s Braňom Jobusom. Ten nám porozprával o svojich knihách, o tom, ako sa rozhodol plniť si sny a prečítal úryvky zo svojho Muflónka Ancijáška. Okrem hlavného javiska sme mali naplánované aj iné zóny, napr. piknikovú, ktorá sa ale vzhľadom k počasiu nemohla využiť. Využili sme ale chill out stan, kde Lucka Hablovičová debatovala s Bibianou Ondrejkovou a aj s Jozefom Mrkvom. Tento pán totiž oboplával svet na plachetnici. Na naše potešenie obe debaty divákov veľmi zaujali a napriek pár kvapkám ste si ich na tulučkách užili. Chceli sme dať priestor lokálnym umelcom a šikovným ľuďom, a preto sme oslovili pána Rzymana z Kuchyne, ktorý spieval vlastnú kritickú tvorbu na spoločnosť a udalosti, ktoré sa v nej dejú. Zaspievali a zatancovali nám aj deti z Plaveckého Mikuláša z folklórneho súboru Libuška. Aby sa divák len nepozeral, ale mohol sa aj aktívne zapojiť, pozvali sme do Sološnice chalanov z Rytmy, ktorí síce najskôr prišli omylom do Sobotište, ale nakoniec dorazili aj do Sološnice. Bubnovačku si užili všetky vekové kategórie a určite ich o rok opäť pozveme! Rovnako sme sa veľkej účasti tešili na Lubokvíze!

O 18:00 sa však organizátori tešili najviac. Plná sála ľudí, ktorí sa prišli pozrieť na naše nové predstavenie Zápisník. Ochotníci sa stretávali cca 2 mesiace a našu snahu ste ocenili úžasným standing ovations! Po predstavení z nás opadol stres a mohli sme si užiť koncert Martina Geišberga a večernej premietanie filmu Otcova volga priamo na námestí. Okrem hlavného programu sa deti mohli zabaviť v dielničkách, kde si vytvorili vlastný vak, kvietkovú členku alebo sa potetovali. V parku prebiehal aj maliarsky workshop s Maťkou Hrebeňovou, ktorý mal obrovský úspech. Malí aj veľkí – ktokoľvek si sadol k plátnu, stal sa z neho vďaka úžasnej školiteľke umelec. Všetci návštevníci sa tiež mohli zabaviť pri spoločenských hrách, ktoré nám požičalo iHRYsko.sk – školiteľka Vám vybrala hru na mieru a naučili Vás ju hrať. To, že bolo permanentne obsadených 8 stolov, hovorí za všetko. Počas celého dňa prebiehala fotosúťaž, kde návštevníci hlasovali za najlepšiu foto s divákmi. Víťaz získal 10 l piva z domáceho pivovaru Šandorf. Z kultúrneho domu sa stal aj priestor na výstavu, ktorú pripravila Lenka Balleková na suché krajce chlebov. Netradičné maľby zaujali na prvý pohľad. Napriek tomu, že sme nevedeli, čo od nultého ročníka očakávať, chceli sme ho pripraviť čo najlepšie po všetkých stránkach – aj po ekologickej. Dali sme preto vyrobiť

novú kolekciu vratných pohárov so sološnickou tematikou. Ďakujeme všetkým, ktorí poháre počas dňa využívali – nebolo Vás málo a aj vďaka tomuto kroku, vznikli za celý deň len 4 vrecia odpadu!!! Znamená to pre nás pozitívny krok vpred, keďže otázka recyklácie je čoraz alarmujúcejšia. Krásny deň nám spestrili aj rozprávkové postavičky Dlhý a Široký, remeselné stánky a chutné jedlo a pitie. My sme si nultý ročník festivalu užili. A podľa pofestivalových reakcií aj naši návštevníci. Veríme, že o rok sa v ešte väčšom množstve zídeme opäť v Sološnici, aby sme oslávili našu storočnicu. Už teraz premýšľame nad programom a aktivitami pre Vás. Veríme, že aj vďaka nášmu festivalu sa kúsok umelca prebudil v každom z našich návštevníkov a že nám poslednú augustovú sobotu práli kvapky šťastia!

Zopár otázok sme sa opýtali našich hostí – Bibiany Ondrejkovej, Braňa Jobusa, Martina Geišberga, Martina Daniša a skupiny Rytmika.

1. Keď ste prijali pozvanie do Sološnice, vedeli ste kam idete a čo Vás čaká? Dokázali by ste písať, rozprávať po záhorácky?

Bibiana O. - Sološnicu poznám, keďže som Záhoráčka. O to viac som sa k vám tešila. Nevedela som presne, čo ma čaká. Som rada, že som bola pri zrode peknej, zmysluplnej, veselej akcie. V Sološnici bolo veľmi príjemne. Myslím si, že by som vedela písať rozprávky po záhorácky. Doštudovať by som musela len také echt záhorácke staré výrazy, no mohlo by to mať zmysel.

Braňo J. - Áno, celé záhorie milujem a vždy tam idem veľmi rád. Samozrejme, že áno. Bolí mňa bruch.

Martin G. - Ako by som to mohol vedieť? Hráam stovky koncertov. Na rôznych miestach a napriek tomu, že sa vrátim na to isté miesto, nikdy sa nič neopakuje. Vedel som, že ma čaká príjemné stretnutie so Sárrou, ktorá mi bola sympatická hneď pri prvej komunikácii. Po záhorácky neviem písať ani hovoriť, ale rozumiem a teším sa, že sa tento dialekt uchoval a žije.

Rytmika - Vedeli sme kde je Sološnica, samozrejme, ale pôvodne sme išli do Sobotište, zaviedla nás tam navigácia ☺. Keď sme boli akože na mieste, po telefonáte sme zistili, že na mieste nie sme. Po záhorácky vieme rozprávať, Tonov otec je z Malých Levár, záhorácky minister vnútra ☺ organizujeme Záhorácky bál, chodíme po celom záhorí na bubnovačky a koncerty.

Martin D. - Vedel som, že Sološnica je na Záhorí a viac mi netreballo... Festival na 4 sudoch mi len upevnil môj pozitívny vzťah k ľuďom v tejto časti Slovenska. Páči sa mi aj to, ako rozprávate. Po záhorácky síce neviem, ale beriem si od vás ten optimizmus a dobro, ktoré v sebe máte...

2. Čo obľubujete na festivaloch?

Bibiana O. - Na festivaloch sa mi páči atmosféra, pohoda, dobrá nálada a rôznorodá mozaika programu. V Sološnici navyše bolo ešte aj výborné jedlo.

Braňo J. - Keďže po festivaloch chodím vždy iba ako účinkujúci veľa času na zábavu nemám. Ale vždy sa poteším dobrému jedlu a káve na festivale

Martin G. - Nie je toho veľa. Mám ich pár, kde sa každoročne vraciam a som tam už ako inventár. Poteší ma stretnutie s priateľmi a atmosféra oddychu a uvoľnenia. Väčšinou sa dlho nezdržím a odchádzam preč.

Rytmika - Pre mňa Festival na 4 sudoch evokoval sud, pivo, víno, dobrú náladu, niečo dedinského, tešil som sa na to. S kapelou LA3NO hráme koncerty, chodíme aj do zahraničia, naposledy Srbsko, Nemecko, máme radi festivaly, niekedy si to pozrieme len tak z rýchliku, lebo musíme ísť ďalej, ale keď sa dá, zostaneme aj dlhšie, postretávame ľudí, nasajeme atmosféru

Martin D. - Festivaly sú o ľuďoch. Je to dôvod na stretnutia, zažiť niečo nové a posunúť sa v myslení a čítaní. Festival na 4 sudoch je presne o tom.

3. Ako ste trávilí leto?

Bibiana O. - Počas tohto leta som si fantasticky oddýchlá. Pol na pol som pracovala a prázdninovala. Vysielala som Ranné noviny v TV JOJ a tiež programy v Rádiu Regina. Moderovala som pár pekných letných podujatí. Na viacerých festivaloch som čítala svoje rozprávky a básničky. Dokonca na začiatku leta som mala možnosť prezentovať svoju tvorbu v Turecku, bola som hosťom Dám-

skeho klubu Happy travel. A medzitým som si plnými dúškami užívala oddych. Najkrajšie chvíle som zažila na mojom milovanom chorvátskom ostrove Krk. Krásny výlet v Prahe som si užila s mojou staršou dcérou Bibkou. Čas som trávila s mojimi milovanými a to je asi na celom lete to najcennejšie.

Braňo J. - Pracovne. Keďže leto je plné festivalov. Ale našiel som si čas aj na more.

Martin G. - Oddychom doma. Pre mňa je sviatkom, keď môžem byť dlhší čas doma.

Rytmika - Leto je pre nás žatva, veľa práce ☺ od polovice júla do polovice augusta máme celozávodnú dovolenku, tento rok sme boli na dovolenke v Grécku celá kapela, čo nechodíme, no neboli sme furt spolu... Veľmi často robíme workshopy po školách, škôlkach, stredných školách, učíme ich základné prvky, robíme to už 15 rokov, decká si sami povedia čo chcú spievať... my sa snažíme posúvať vpred, vieme lepšie bubnovať a hrať na saxofóne ako spievať, musíme sa to doučiť, lebo ľudia nevydržia hodinu bubnovať, musíme tam zapojiť aj ten spev, melódiu, hlas, gitaru.

Martin D. - Fantasticky!

4. Čo máte nové a čo najbližšie chystáte?

Bibiana O. - Počas leta som dokončila svoju doktorandskú prácu a nahrala básne na zvukový nosič, pretože viacerí ľudia sa pri kúpe mojej knihy básní Len tak zľahka dožadovali aj mojej interpretácie. Tak ďakujem za inšpiráciu. Nahrávky sú vo finálnej fáze priprav a budú k dispozícii na CD a USB kľúčoch. Teším sa aj na to, že už konečne vyjde pokračovanie mojich rozprávok pod názvom Rozprávky o dievčinke Julke a jej sestričke Bertičke. Učím na Konzervatóriu v Bratislave, tak sa teším na nových aj starých študentov. Rozbieham viacero projektov, tak uvidím, čo sa podarí.

Braňo J. - Najnovšia kniha sa volá Muflón Ancijáš a mimozemšťan je to moja 14-ta kniha. Samozrejme na jeseň mi v hlave hrá už nová kniha a pripravujeme s hudobnou skupinou Karpatské chrbáty CD so vzácnym hosťom Michaelom Kocábom.

Martin G. - Prázdniny uleteli ako voda a ja som už začal skúšať

novú inscenáciu v Trnavskom divadle. Mám v pláne napísať rozprávku a nahráť nové CD... no je toho dosť. Uvidíme.

Rytmika - Teraz v rámci kapely vyšiel nový klip „Zinedine Zidane“, na naše pomery celkom úspešný, nemá to také videá na you tube ako Rytmusové klipy... máme rozpracované nejaké pesničky, do konca septembra máme ešte nejakých 20 bubnovačiek, 5-6 koncertov.

Martin D. - ? Najviac času venujem príprave nového predstavenia, ktoré bude mať názov „Ministerstvo nápadov“. Niekedy tam mám chuť zatelefonovať, pretože nápady si prichádzajú ako sa im zachce!

5. Nakolko septembrové číslo nášho spravodaja bude venované spomienkam na školu, pamätáte si na svoje prvé školské roky? (p. učiteľku, šk. tašku...)

Bibiana O. - Pamätám sa. Chodila som do 1. A v Senici. Učila ma láskavá Anička Hollá. Sedela som v lavici so Saskiou Petrovou, mojou priateľkou dodnes. Moja školská taška bola zelená a mala ako ozdobu dve žlté kvetinky. Bola som vzorná žiačka, škola ma bavila. Úžasné bolo, že som mala pocit, že všetko, čo chcem, dokážem. Niekedy si to zámerne pripomínam aj dnes. Pamätám si školu, školský dvor, učiteľov, spolužiakov. Mám ich v srdci a nedá sa na to zabudnúť.

Braňo J. - Na školu mám dobré spomienky. A ako spisovateľ často chodím po školách. Školské priestory mám rád. Áno, svoju prvú školskú tašku som mal tak rád, že som ju nosil až do svojej dospelosti. Stratil som ju až po návrate z vojenskej základnej služby.

Martin G. - Tých spomienok je viac. Práve dnes išli deti do školy. Prajem im, aby mohli v nej nájsť človeka, ktorý pomôže objaviť ich dar a tvorivý potenciál, aby tak mohli robiť v živote to, čo ich bude naplňovať a čo budú milovať. Prajem im nové osnovy a učebnice, ktoré budú adekvátne súčasnej dobe a veľa radosti zo spoznávania nášho bytia na tejto planéte.

Rytmika - Až teraz si uvedomujem prácu učiteľov. Učiteľov si treba vážiť a netreba na nich všetko hádzať.

Martin D. - Škola ma naučila, že veľa vecí je presne naopak, ako si všetci myslia...

ZÁPISNÍK

Začalo sa to presne pred rokom na krumpolovom dni 2017. Došiel sa mi do rúk zápisník Michala Bakana z 1. svetovej vojny. Mladý muž, sotva pár mesiacov ženatý, musel spolu so 180-timi chlapmi z dediny narukovať na vojnu. Nádherné opísané zážitky, poväčša smutné, no aj veselé, doplnené o fotografie. Pri čítaní mi po tele behali zimomriavky, občas som si poplakala, občas sa zasmiala. Silný príbeh nielen o Michalovi. Vojna sa dotkla každého. Aj sološničania, naši prastarečkovia, zažívali hrôzy priamo na bojiskách. Mnohí z nich sa domov nevrátili. A naše prastarenky sa museli popasovať s ťažkou fyzickou prácou, biedou, hladom, strachom o svojich najbližších. A ako málo o tom vieme. A ako to priblížiť nám, ich potomkom? Divadlo! - napadlo mi. Divadlo je miesto, kde postavy ožívajú. Cez divadlo sa príbehy vrývajú do srdca ľudí. A tak som z Michalových zápiskov napísala scenár hry. Ďalej už pokračovala naša režisérka Sára spolu s hercami. Zhostili sa svojej úlohy naozaj skvele a s plným nasadením. Výsledok ich práce ste mohli vidieť 25. augusta, kedy mala divadelná hra ZÁPISNÍK premiéru. Snáď sa dočkáme aj nejakej reprízy.

Petronella Pohanková

1. Čo ťa na divadle baví? Prečo ho chceš hrať?
2. Čo je dobré/pozitívne na divadle v Sološnici? - tieto otázky sme položili našim „hercom“.

1. Naši ochotníci ma prijali medzi seba v období prípravy posledného predstavenia Zápisník, za čo všetkým veľmi ďakujem. Je to partia nadšených a obetavých ľudí so skupinkou milovaných šikovných detí. Úžasné je byť pri tom, ako spoluprácou všetkých zo zaujímavého scenára pod vedením šikovnej režisérky nakoniec vznikne nádherné predstavenie. A to je to čo ma na divadle baví a prečo chcem divadlo aj naďalej v Sološnici hrať.
2. Najviac pozitívne na divadle v Sološnici? Podľa mňa NAŠI diváci. Sledujem tváre a reakcie divákov od prvých predstavení obnoveného divadla v Sološnici. Sama som častokrát ako divák bola dojatá, nadšená, šokovaná (krížová cesta), vysmiata... Je to tak. Bez divákov by ani divadlo nebolo. Pre divákov sa divadlo nacvičuje. Na skúškach sa odhaduje ako diváci zareagujú...budú spokojní... čo povedia... či a koľkí prídu... V Sološnici to našťastie funguje. Pre divákov sa predstavenie nacvičí a hrá, a diváci v hojnom počte prídu. A za to všetkým veľká vďaka.

Marta Mikušová

1. Divadlo ma naplňuje energiou a dobrými pocitmi. Je super, že sa stretávame a vlastne spoznávame...vytvárame si tak nové vzťahy, nové známosti a priateľstvá. A prečo? Lebo sa vždy poteším, keď ma niekto osloví, a postaví pred moju takúto výzvu, že pod ňu skús. Aj keď nie sme vyučení herci, snažíme sa do toho dať všetko:-)
2. Snažíme sa urobiť divadlo aj z udalostí, ktoré sa stali v Sološnici a v okolí, čiže tak približujeme udalosti občanom.

Erika Hubeková

1. Divadlo mi bolo vždy veľmi blízke už od ZŠ. Baví ma pracovať v kolektíve a niečo tvoriť. Pre mňa je to zábava a keď sa vec podarí a diváci sú spokojní, je to tá najlepšia odmena.
2. Divadlo je super v tom, že ho môžu hrať všetky vekové kategórie. V Sološnici je super partia a na to, že sme len ochotníci, posledné predstavenie „Zápisník“ bolo super. Teším sa, čo sa podarí na budúci rok k storočnici divadla v Sološnici.

Adrian Kovár

Divadlo je hra. Hrajeme sa na ľudí, ktorými nie sme, alebo v niektorých prípadoch sme im podobní. Keď sa nám podarí hodnoverne stvárniť postavu, čo cítime z reakcie divákov, máme z toho radosť (určite hovorím aj za ostatných ochotníkov). A práve kladné ohlasy divákov mňa osobne posúvajú ďalej a chcela by som touto formou robiť radosť ľuďom aj naďalej. Čo je dobré na divadle v Sološnici? No, že sa vôbec začalo hrať a nadviazalo sa na divadelné tradície v našej obci.

Hirtová Mária

PRÁZDNINY V SOLOŠNICI SÚ SVETOVÉ!

A Dúškovo sa čím ďalej tým viac rozrastá! Je to neuveriteľné, ale aj tento rok prebehli v OZ Materina dúška tri turnusy denných detských táborov. Deti k nám prichádzajú aj z okolitých dedín a tento rok sme zabezpečili krásne prázdniny presne 75 deťom! Snažíme sa udržať si rodinný status tábora vo všetkých smeroch a veríme, že to je dôvod, prečo je o naše tábory taký záujem. Prvý turnus prebiehal v téme "Slovensko, rodný môj kraj!". Deti spoznali kroje, hudbu, slovenské jedlá. Absolvovali pátranie za Jánošíkovým pokladom a čo to sa naučili o tradičných ľudových remeslách - vyrábali produkty z hliny a tkali! Spievali sme ľudovky a užili si krásny slovenský týždeň!

Ďalší turnus bol venovaný ekológii. Učili sme sa pomocou hier triediť odpad, zasadili sme rastlinky a starali sa o ne, aby sme si vypesťovali vlastný produkt na jedenie. Vyrábali sme ručne robené mydielka s prírodnými doplnkami. Recyklovali sme a využívali odpad na nové produkty. Učili sme sa, prečo je dôležité myslieť ekologicky. Posledný turnus bol venovaný kreatívnemu tvoreniu. Vyrábali sme gélové sviečky, hrali balónovú vojnu, kreslili pod stolíkmi. Navrhli sme si vlastný vak, kreslili na fóliu a vďaka iného. Toto všetko sú len úlomky z toho, čo deti v Sološnici zažili. Dovolím si tvrdiť, že sološnický tábor sa stáva legendárnym a rodičia, ktorí má vo februári prosia o termín na leto, to len potvrdzujú. Deti sa k nám každoročne vracajú a my sme z toho nadšení. Z toho, že deťom tvoríme leto s heslom „užite si = zabavte sa“ a z toho, že rodičom pomáhame zmysluplne vyplniť prázdninový čas pre ich deti. Veríme, že tábory budú v podobnom duchu pokračovať a že budú pre deti nezabudnuteľné rovnako, ako sú niektoré spomienky z detstva nezabudnuteľné pre nás.

Sára Čermáková

AKÉ BOLO LETO PRE DÔCHODCOV ZO SOLOŠNICE

Naše letné dni sa v podstate začali už v mesiaci máj, nakoľko sme mesiac začali turistikou, ktorá bola spojená s brigádou pri križi v Doline. Akcia v máji bola výstup na Roštún, ktorý nám vyšiel nad očakávanie dobre, nakoľko bolo krásne počasie a výstupu sa zúčastnilo 95 účastníkov nielen zo Sološnice. Výhľad bol prekrásny, pohodový deň a na záver bola opekačka s občerstvením. V máji sme sa stihli zúčastniť Okresných športových hier, ktoré sa tento rok konali na futbalovom ihrisku vo Veľkých Levároch. Na konci mája sme organizovali v lome „Guláš – party“ - pri príležitosti jubilea pána Michala Kordoša. Aj napriek tomu, že počasie nám na začiatku akcie neprišlo lebo pršalo, táto akcia sa vydarila, pán Ali Závadský navaril výborný guláš, pani Lýdia Vláciliková upiekla veľmi dobrú a peknú tortu, ďalšie členky napiekli koláče a slané pochutiny, nechýbalo ani dobré víno, takže prítomní členovia ZO si pochutnávali na nachystaných dobrotách a pripravenom občerstvení a akciu sme ukončili ako inak veselými pesničkami, takže spev sa niesol celou dolinou. Mesiac jún sme začali 2-dňovým výletom do Nitry a okolia. Výletu sa zúčastnilo 31 členov ZO JDS Sološnica. Na druhý deň po výlete sme sa zúčastnili na kultúrnom podujatí v rámci okresu v Plaveckom Podhradí a to na akcii „Juniáles“. Organizátori sa postarali

o dobré občerstvenie, hrala skvelá hudba a nálada bola výborná. Na konci školského roku organizovala ZŠ Sološnica v areáli ZŠ „JAN-SKÉ OHNE“, kde mala naša ZO JDS Sološnica stánok s pečenými koláčikmi, štrúdlou a sádelníkmi. Deti ZŠ nám predviedli zvyky a tance pri „Jánskych ohňoch“, bol to veľmi pekný večerný program. Prázdninový mesiac júl sme začali opäť športovo, nakoľko v Malackách sa konal 9. ročník Krajských športových hier ako Memoriál Žofie Lomnickej a vo veľmi dobrej športovej atmosfére a za pekného počasia športovalo spolu 85 seniorov. Súťaž sa niesla v duchu fair play a súťažilo sa v ôsmich športových disciplínach. Aj tu sme boli úspešní, nakoľko sme získali dve druhé a jedno tretie miesto – pani Emília Čermáková získala striebro v hode valčekom a pani Mária Lučanská získala striebro v behu na 60 m a bronz v hode valčekom. Za zápravou sme sa vybrali koncom júla do Malých Levárov, kde sa konalo „Stretnúci Záhorákú“, ktoré sa uskutočnilo v Autokempu Rudava. V auguste sme si zopakovali akciu „Výlet do Košarísk a na Bradlo“, kde sme absolvovali prehliadku kostola v Košariskách s odborným výkladom miestnej evanjelickej pani farárky, potom sme prešli do Múzea M. R. Štefánika, kde sme mali podrobný výklad o Štefánikovi, obed sme si dali v miestnej Pizérii a odtiaľ sme sa presunuli na Bre-

zovú do Pamätnej izby architekta Dušana Jurkoviča s odborným výkladom o stavbe mohly a náš výlet sme ukončili na Bradle. V auguste sme ešte športovali na 22. ročníku celoštátnych športových hier na Memoriáli RNDr. Kamila Vajnorského v Bardejove, kde sa zúčastnilo 154 seniorov, na ktorých nás reprezentovala p. Emília Čermáková, ktorá bola úspešná a obsadila tretie miesto v hode granátom a štvrté miesto v strelbe zo vzduchovky, v celoštátnej konkurencii to bolo veľmi pekné umiestnenie. No a posledný prázdninový mesiac sme ukončili „Festivalom na štyroch sudoch“, kde sme sa zapojili do stánkov s občerstvením a ponúkali sme domácu fazuľovú so slizami a s cesnakovým bélešom, koláč so slivkovým lek-

várom, jablkový závin a sádelníky. Akcia to bola veľmi vydarená a organizátorov nezaskočilo ani počasie. A úplne na koniec prázdnin sa ideme pozrieť na výstavu kvetín do Rakúskeho mesta Tulln, čo bude riadna pastva pre oči, nakoľko tam bude veľkolepé aranžovanie kvetov a rozkvitnutých kričkov. Samozrejme nemôžeme zabudnúť na tradičnú výrobu našich domácich cestovín ako sú niťovky a krúčky, ktoré vyrábame priebežne podľa záujmu. Prázdniny končia a nám zase pribudnú nové povinnosti v rámci našich rodín a aj ďalšie spoločenské akcie, do ktorých sa chceme a máme záujem zapojiť v plnom nasadení.

Mária Kvaššayová

HASIČI V ROKU 2018

Je už zvykom že rok začíname Výročnou členskou schôdzou Dobrovoľného hasičského zboru v Sološnici a inak tomu nebolo ani tento rok. Nasledovala obecná zabíjačka, na ktorej sme sa podieľali a pripravili výrobky pre občanov, fašiangový sprievod masiek obcou a poslednú fašiangovú sobotu Hasičský maškarný bál, na ktorom bola hojná účasť masiek. V máji sme oslávili svojho patróna Sv. Floriána, ktorého sme si uctili sv. omšou za všetkých hasičov a po nej nasledovala slávnostná schôdza a oceňovanie členov Hasičského zboru za ich činnosť. Ako každý rok sme sa zúčastnili v uniformách cirkevných slávností počas Veľkej noci, na Božie telo a na Hody.

Každoročne k hasičskému životu v obci patria hasičské súťaže. Od začiatku mája sa družstvá mužov a dorasteniek (súťažiacich v ženskej kategórii) zúčastňujú Záhoráckej hasičskej ligy. Koncom mája sa konala okresná súťaž hasičských družstiev v Plaveckom Mikuláši. Sološnicu reprezentovali spomínané družstvá mužov a dorasteniek. Muži obsadili 2. miesto v rámci okresu a dorastenky svoju kategóriu vyhrali a odniesli si 1. miesto. Tento rok bol postupový pre hru PLAMEN a teda detskú kategóriu. Okresné aj krajské kolo sa tento rok konalo 2. júna v Sološnici. Nás reprezentoval kolektív dievčat, ktorý v okresnom kole obsadil 1. miesto a tak postúpil do poobedňajšieho krajského kola. Tam sa im až tak nedarilo a skončili na 2. mieste a tak sen o Majstrovstvách Slovenska pre tento rok ostal nenaplnený. 21. júla sa mala v Sološnici konať Nočná súťaž o putovný pohár DHZ Sološnica zaradená do Záhoráckej hasičskej ligy. Počasie bolo celý týždeň nádherné, dráha v sobotu

prípravená na 100%, občerstvenie v podobe Gulášu a Cigánskych pečienok nachystané, družstvá z blízkeho aj ďalekého okolia už mierili ku nám do Sološnice a v tom začala búrka aká tu už dlho nebola. Z dôvodu bezpečnosti Rada Ligy dala prítomným družstvám hlasovať a súťaž sa nakoniec neuskutočnila. Tak naše úsilie pripraviť krásnu súťaž v krásnom prostredí Sološnice vyšlo na zmar.

Dobrá spoluprácu so Sborom Dobrovoľných Hasičů Vlachovice z Českomoravskej Vysočiny upevňujeme každoročne. Ani tento rok nebol výnimkou, keď sme 30. júna išli na súťaž s požiarnymi striekačkami PS 8 (tá naša je z roku 1958). Časom, ktorý je bežne možné vidieť aj pri silnejších strojoch sme túto súťaž suverénne vyhrali a odniesli si potlesk a pohár za 1. miesto. Dva týždne na to oslavovali 125. výročie založenia ich zboru a preto delegácia zo Sološnice v uniformách aj s praporom nechýbala na tejto akcii. Týždeň na to prišli hasiči z Vlachovic do Sološnice.

11. august sa niesol v podobe ďalšej akcie, ktorú Hasičský zbor pripravil a to tradičnej hasičskej vaty. Tento krát počasie vyšlo a účasť ľudí, či už zo Sološnice, alebo zo záhradkárskej osady bola príjemným prekvapením.

Hlavnou činnosťou hasičov sú však zásahy. Tento rok sme absolvovali 5 výjazdov, z toho 2x na požiar porastu, 1x dopravná nehoda, 1x technický zásah na pomoc uviaznutému paraglajdistovi v korunách stromov a jedno previerkové cvičenie. Zároveň sa hasiči zúčastňujú školení a výcvikov, kde si zvyšujú svoju odbornosť a zručnosť.

Za vykonanú prácu patrí všetkým členom Dobrovoľného hasičského zboru v Sološnici poďakovanie a tiež želanie dostatku síl a elánu do ďalšej činnosti.

Ing. Ján Ralbovský, Veliteľ DHZ

RODINNÉ LIPY

Daj začiatku prázdnin "ZELENÚ"! OZ Mateřina Dúška Sološnica získalo finančnú podporu zo Zeleného vzdelávacieho programu a v rámci projektu (Ne)zelený svet pribudlo v okolí cintorína 14 líp, ktoré si rodinky zo Sološnice v jeden letný podvečer spoločne vysadili, porozprávali sa ako sa o ne treba starať a verím, že s vysádzaním líp neskončili ☺.

Všetkým zúčastneným patrí jedno veľké "ĎAKUJEME", že Vám nie je príroda ľahostajná a záleží Vám na skrášľovaní našej dedinky.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Narodení (II. - IX. 2018) Mathias Kočíšek • Filip Kriško • Filip Nemec • Tamara Tandl-mayerová • Matej Šidlík • Zara Sedláková • Juraj Kluvanec

Jubilanti

70 rokov ■ Dominik Škuta ■ Dušan Fruhauf ■ JUDr. Jozef Lopatka ■ Mgr. Viera Petková ■ Mária Dinušová ■ Ján Kovár ■ Helena Mičková ■ Ing. Ladislav Maráček ■ Viera Juhanesová ■ Jarmila Kováčová ■ Jarmila Blažičková

75 rokov ■ Ján Blecha ■ Želmíra Pálešová ■ Emília Tarabová ■ Rozália Němečková ■ PhDr. Jana Mináriková ■ Margita Kočíšková ■ Terézia Kráľová

80 rokov ■ Michal Kordoš ■ Michal Gregor ■ Otilia Eliášová

85 rokov ■ Mária Barteková ■ Emília Čermáková ■ Sidónia Lačná

90 rokov ■ Pavel Čermák ■ Rozália Cínová

95 rokov ■ Veronika Konyariková

Všetkým srdečne blahozeláme a prajeme veľa dôvodov na úsmev ☺.

Zomrelí

Vladimír Mračka (62 r.) • Ľudovít Kohút (88 r.) • MUDr. Ladislav Škoda (73 r.) • Anton Petrik (83 r.) • Valerian Spusta – rodák zo Sološnice (86 r.) • Jozef Ralbovský (78 r.)
Odpočívajte v pokoji.

NENECHAJTE SI UJSŤ

21. 10. 2018 15.00 hod.
Kollárovci – koncert KD

27. 10. 2018
Posedenie dôchodcov

31. 10. 2018
Lampiónový sprievod

4. 11.
Hody

10. 11. 2018
Volby do orgánov samosprávy obcí

17. 11. 2018
KUBO – divadelné predstavenie

24. 11. 2018
Katarínska zábava

08. 12. 2018
Vianočné trhy

09. 12. 2018
Koncert Katky Koščovej v kostole

FUTBALOVÝ TÁBOR

Začiatkom augusta futbalový klub v Sološnici usporiadal týždenný futbalový tábor pre svojich členov všetkých mládežníckych družstiev. Zúčastnili sa žiaci, prípravkari a aj naši najmenší - pusinky... Celkovo v počte 30 detí.

Denne absolvovali dvakrát tréningovú jednotku a každý deň mali dve hodiny kúpania v bazéne. Týmto sa chcem veľmi poďakovať rodine Králikovej, ktorá nám poskytla svoj bazén k dispozícii v tých veľkých horúčavách. Najväčším spostením celého týždňa bola večerná opekačka a stanovanie poslednú noc...

Veľké DĹK patrí hlavne Robovi Balúchovi a Romanovi Blechovi, ktorí sa celý týždeň postarali o deti. Veľká vďaka patrí aj mamičkám, ktoré deťom napiekli koláče.

Celkovo som bol s táborom veľmi spokojný, nakoľko sme potrénovali a utužili kolektív.

Jozef Rybár

ROZPIS ZÁPASOV

PUSINKY				MLADŠÍ ŽIACI			
Formou turnajov - vždy rovnaké družstvá, každý hrá s každým: Sološnica, Rohožník, Plavecký Mikuláš a Lozorno				26.08.2018	9:00	nedeľa	FKM Stupava - Sološnica
	Od			02.09.2018	14:30	nedeľa	Sološnica - Zohor
08.09.2018	10:00	sobota	v Sološnici	16.09.2018	13:30	nedeľa	Sološnica - Lozorno
22.09.2018	10:00	sobota	v Rohožníku	22.09.2018	13:30	sobota	FC Stupava - Sološnica
06.10.2018	10:00	sobota	v Plaveckom Mikuláši	30.09.2018	13:30	nedeľa	Sološnica - Rohožník
20.10.2018	12:30	sobota	v Lozorne	06.10.2018	14:00	sobota	Láb - Sološnica
PRÍPRAVKA				14.10.2018	13:00	nedeľa	Veľké Leváre - Sološnica
02.09.2018	09:30	nedeľa	Plavecký Štvrtok - Sološnica	21.10.2018	12:30	nedeľa	Sološnica - Žolík Malacky B
08.09.2018	14:00	sobota	Sološnica - Láb	28.10.2018	11:30	nedeľa	Sološnica - FKM Stupava
13.09.2018	18:30	štvrtok	Sološnica - Závod	04.11.2018	09:00	nedeľa	Zohor - Sološnica
16.09.2018	11:00	nedeľa	Jablonové - Sološnica	SENIORI			
20.09.2018	18:00	štvrtok	Studienka - Sološnica	25. 8.2018	17:00	sobota	Vinosady - Sološnica
22.09.2018	14:00	sobota	Sološnica - Jakubov	2. 9.2018	17:00	nedeľa	Sološnica - Stupava
27.09.2018	17:30	štvrtok	Sološnica - Zohor	9.9.2018	16:30	nedeľa	Plavecký Mikuláš - Sološnica
29.09.2018	14:00	sobota	Gajary - Sološnica	16.9.2018	16:00	nedeľa	Sološnica - Plavecký Štvrtok
07.10.2018	10:00	nedeľa	Vysoká pri Morave - Sološnica	29.9.2018	16:00	sobota	Záhorská Ves - Sološnica
13.10.2018	14:00	sobota	Sološnica - Rohožník	7.10.2018	15:30	nedeľa	Sološnica - Malé Leváre
20.10.2018	12:00	sobota	Plavecký Mikuláš - Sološnica	14.10.2018	15:30	nedeľa	Pernek - Sološnica
27.10.2018	14:00	sobota	Sološnica - Kostolište	21.10.2018	15:00	nedeľa	Sološnica - Borinka
03.11.2018	11:30	sobota	Veľké Leváre - Sološnica	28.10.2018	14:00	nedeľa	Vysoká pri Morave - Sološnica
				4.11.2018	13:30	nedeľa	Sološnica - Gajary